

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น สิ่งสำคัญคือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือ การยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ประเทศของเราจะเจริญหรือเสื่อมลงนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาของประชาชนแต่ละคนเป็นสำคัญ การศึกษาเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเจริญองงาม ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ผลของการศึกษาและอบรมในวันนี้จะเป็นเครื่องกำหนดอนาคตของชาติในวันข้างหน้า อย่างไรก็ตามในการเกิดมาเป็นมนุษย์นั้น ย่อมมีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องเผ่าพันธุ์ หรือชาติพันธุ์ และความเป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ แต่ในสังคมนั้นเราจะเห็นว่า จะมีส่วนหนึ่งของคนที่เกิดมาไม่มีความสมบูรณ์ กล่าวคือเป็นผู้ที่มีความผิดปกติทางร่างกาย หรือสติปัญญา แต่ไม่ว่าคนเหล่านี้จะเกิดมาเป็นอย่างไร คนไทยทุกคนย่อมได้รับการดูแลตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 10 กำหนดว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และในวรรค 2 และวรรค 3 ระบุต้องจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือผู้มีร่างกายพิการ ทูพพลภาพไม่สามารถช่วยตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแล ด้อยโอกาส และบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ (ปัญญาเลิศ) ต้องจัดในรูปแบบที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคล นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 มาตรา 5 ได้บัญญัติไว้ว่า คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา โดยได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ จนตลอดชีวิตพร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551, หน้า 3) ตลอดจนนโยบายปฏิรูปการศึกษาสำหรับคนพิการในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญและสิทธิของคนพิการในการรับบริการทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายหลัก คือพัฒนา

คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเรียนรู้ของคนพิการไทย ตลอดจนให้โอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม ในการบริหารและจัดการศึกษา ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ดำเนินงาน โครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมระหว่างนักเรียนปกติ และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใน ส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 37 โรงเรียน จึงได้เปิดโอกาสให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในโรงเรียน โดยปัจจุบัน มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจำนวน 19 โรงเรียน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน ร่วมนั้นมีอยู่หลายประเภท ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (The Mental Retarded Child: MR) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (The Learning Disabilities Child: LD) เด็กที่มีความพิการทาง ร่างกาย (The Physically Handicapped Child: PH) เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (The Hearing Impaired Child: HI) เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น (The Visually Impaired Child: VI) เด็กที่มีการสื่อสารผิดปกติ (The Communication Disordered Child: CD) เด็กที่มีปัญหาทางด้าน อารมณ์ (The Emotionally Disturbed Child: ED) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม จากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เน้นไปที่การจัดการศึกษาเพื่อเด็กปกติ ผู้บริหาร และครูผู้สอน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการ พิเศษและจากงานวิจัยหลายๆ เรื่อง พบว่า คนพิการแต่ละคนควรมีแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคลสำหรับตนเอง เพื่อให้สามารถเลือกเรียนตามรูปแบบที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของ แต่ละบุคคล ซึ่งมีความจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการปรับสาระและมาตรฐาน การเรียนรู้ช่วงชั้น ให้เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริง ในชีวิตประจำวัน (วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์, 2550, หน้า 2) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา ว่ามีหลาย ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ผู้บริหารทุกระดับยังไม่เข้าใจถึงการจัดการเรียนร่วมและคิดว่าเป็นภาระ และขอส่งนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปเรียนในโรงเรียนเฉพาะ ครูขาดความรู้เกี่ยวกับ การศึกษาพิเศษ ผู้ปกครองนักเรียนทั่วไปและผู้เกี่ยวข้องมีเจตคติไม่ดีต่อการนำนักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วม ด้านนโยบาย ยังไม่มีความชัดเจนและต่อเนื่องในการจัดระบบการจัด การศึกษาพิเศษ รัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควร โรงเรียนใดพร้อมที่จะจัดการเรียนร่วมได้ก็ให้ จัด ซึ่งเป็นปัญหามาจนถึงปัจจุบัน ขาดการติดตามผลการดำเนินงานจากผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ด้านชุมชน ผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนยังไม่เห็นความสำคัญและคิดว่านักเรียนที่มีความ ต้องการพิเศษ ควรไปเรียนที่โรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะ ด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยสำคัญใน

การจัดการเรียนร่วม ส่วนใหญ่ผู้บริหารจะรองบประมาณจากทางราชการ จึงทำให้การจัดการเรียนร่วมไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรซึ่งงบประมาณส่วนใหญ่จะเข้าไปในด้านการจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และการจัดสรรงบประมาณไม่เหมาะสม ไม่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง (นพมาศ สุทธิวิรัช, 2551, หน้า 3)

ดังนั้น ผู้วิจัย ซึ่งเป็นครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นนโยบายที่สำคัญของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ในอันที่จะสนองตอบต่อพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 โดยกำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนร่วม เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ปี พ.ศ. 2555 มาตรฐานที่ 3 ดัชนีชี้ที่ 3.2 ผู้บริหารมีการบริหารจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการจัดโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมขึ้น เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้เรียนร่วมกับเด็กทั่วไป โดยในปี 2547 ได้เริ่มการดำเนินการในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ทั้งสิ้น 390 โรงเรียน โดยปัจจุบันมีโรงเรียนที่ใช้รูปแบบหรือแนวทางการบริหารจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท จำนวน 2,000 โรงเรียน ซึ่งในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกระจายอยู่ในโรงเรียนต่างๆ จำนวนทั้งสิ้น 498 คน (ข้อมูลเดือนสิงหาคม 2556 กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร)

โครงสร้างซีท (SEAT Framework) นี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้พัฒนาระบบขึ้น เพื่อกำหนดปัจจัยสำคัญใหญ่ๆ ที่จะช่วยให้การบริหารจัดการเรียนร่วมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เด็กพิการสามารถเรียนร่วมได้อย่างมีความสุข และโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วมสามารถจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล (เบญจาชลธารันนท์, 2546, หน้า 7-17) โดยโครงสร้างซีท เป็นการจักระบบบริหารจัดการที่ครอบคลุมองค์ประกอบทุกด้าน ได้แก่ ด้านนักเรียน (S : Student) ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) และด้านวัสดุ สื่อ เครื่องมือ (T : Tool) อย่างไรก็ตามในการดำเนินงานผ่านมา พบว่าบางโรงเรียนยังมีได้ดำเนินการตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนร่วม อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งอาจเป็นผลให้ยังไม่สามารถส่งเสริมและพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการเรียนร่วมตามโครงสร้างซีท ตลอดจนศึกษาปัญหา ความต้องการของโรงเรียน ที่

จัดการเรียนร่วม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงผลการบริหารจัดการเรียนร่วม ว่าเป็นไปตามโครงสร้างซีท ในระดับใด มีปัญหาในการบริหารจัดการเรียนร่วม และมีความต้องการอย่างไร ซึ่งผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ที่จัดการเรียนร่วมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในการนำไปปรับปรุงและพัฒนา การบริหารจัดการเรียนร่วมให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่ง ระยะเวลาในการบริหารหรือสอนเด็กพิเศษ และประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนร่วม มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนร่วม ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกัน
3. ผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนร่วม ที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกัน
4. ครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนร่วม ที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกัน

5. ครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีการจัดการเรียนร่วม ที่มีประสบการณ์ในการฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 19 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหาร 42 คน ครูผู้สอน 193 คน รวมทั้งสิ้น 235 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขนาดของกลุ่ม ตามแนวคิดของเคร็จซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสต์, 2551, หน้า 191) จำนวน 150 คน ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (simple random sampling) จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 30 คน และครูผู้สอน จำนวน 120 คน

3. ขอบเขตเนื้อหา

โครงสร้างซีท ได้แก่ ด้านนักเรียน (S : Student) ด้านสภาพแวดล้อม (E: Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) และด้านวัสดุ สื่อ เครื่องมือ (T : Tool)

4. ขอบเขตระยะเวลา

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

5. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

5.1.1 ตำแหน่ง จำแนกเป็น

- ผู้บริหารสถานศึกษา
- ครูผู้สอน

5.1.2 ระยะเวลาในการบริหารหรือสอนเด็กพิเศษ จำแนกเป็น

- ต่ำกว่า 5 ปี
- ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป

5.1.3 ประสิทธิภาพการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ จำแนกเป็น

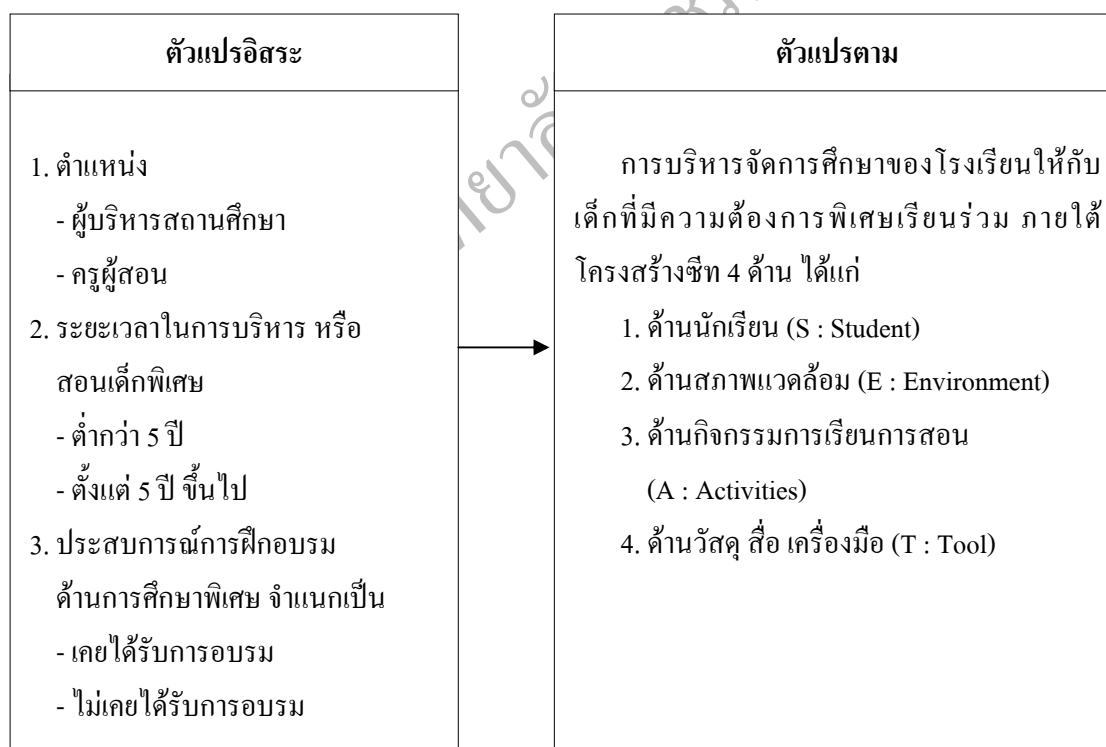
- เคยได้รับการอบรม
- ไม่เคยได้รับการอบรม

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท 4 ด้าน ได้แก่

- 5.2.1 ด้านนักเรียน (S : Student)
- 5.2.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment)
- 5.2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities)
- 5.2.4 ด้านวัสดุ สื่อ เครื่องมือ (T : Tool)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่อยู่ในขอบข่ายว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่อง ไร้สมรรถภาพ จนไม่สามารถกระทำตามบทบาทปกติได้ และจำเป็นต้องได้รับการกระตุ้น ช่วยเหลือ การบำบัด ฟื้นฟูและให้การเรียนการสอนที่เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็ก เพื่อให้เด็กมีสิทธิเสรีภาพในด้านต่างๆ เท่าเทียมกับเด็กปกติ

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการช้ากว่าเด็กปกติทั่วไป เมื่อวัดระดับเชาว์ปัญญาโดยแบบทดสอบมาตรฐานแล้วมีระดับเชาว์ปัญญาดำกว่าเด็กทั่วไป

เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับรุนแรง จนถึงระดับน้อย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ หูหนวก หมายถึง เด็กที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน และหูตึง หมายถึง เด็กที่มีการได้ยินเหลืออยู่พอเพียงที่จะสามารถรับข้อมูลผ่านทาง การได้ยิน

เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น หมายถึง เด็กที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท แบ่งได้ 2 ประเภท คือ ตาบอด หมายถึง เด็กที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องสอน ให้อ่านอักษรเบรลล์ หรือใช้วิธีการฟังจากเทป และเห็นเรือนลาง หมายถึง เด็กที่สูญเสียการเห็น แต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ ที่ขยายใหญ่ได้ หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน

เด็กที่มีปัญหาทางด้านอารมณ์ หมายถึง เด็กที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมาก และปัญหาทางพฤติกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม หรือวัฒนธรรม

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา อาจเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคำนวณ

เด็กที่มีความพิการทางร่างกาย หมายถึง เด็กที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความลำบากในการเคลื่อนไหวซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ

การบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม หมายถึง การจัดการบริหาร สนับสนุน ส่งเสริมครูและผู้บริหาร โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในการจัดการศึกษาร่วมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยไม่มีการแบ่งแยก มีการจัดเตรียม โปรแกรมการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กพิเศษ

อย่างเหมาะสม ให้เด็กพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนวิชาการและกิจกรรมพิเศษเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมถึงการทำกิจกรรมต่างๆ เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ

การบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท หมายถึง การบริหารองค์ประกอบหลัก 4 ประการ เพื่อทำให้การจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ได้แก่ ด้านนักเรียน (S : Student) ด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A : Activities) และด้านวัสดุ สื่อ เครื่องมือ (T : Tool)

ด้านนักเรียน หมายถึง นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องและนักเรียนทั่วไป โดยเตรียมความพร้อมของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่อง ในด้านร่างกาย วิชาการ อารมณ์และสังคม และการช่วยเหลือตนเอง และเตรียมความพร้อมนักเรียนทั่วไป โดยการให้ข้อมูลเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและเกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน

ด้านสภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ เช่นห้องเรียนสำหรับการเรียนร่วมควรอยู่ชั้นล่างของอาคาร พื้นห้องเรียนควรราบเรียบและมีการปรับระดับเพื่อความสะดวกในการใช้รถเข็น ห้องน้ำ โถะ เก้าอี้ และการถ่ายเทของอากาศ แสงจากธรรมชาติ แสงไฟ เป็นต้น และสิ่งแวดลอมที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของเด็ก ได้แก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และบุคลากรอื่นในโรงเรียน

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมภายในและภายนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนที่จะช่วยให้นักเรียนทั่วไปและนักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

ด้านวัสดุ สื่อ เครื่องมือ หมายถึง สิ่งที่นำมาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการเรียนร่วม ช่วยให้นักเรียนพิการหรือที่มีความบกพร่องเกิดการเรียนรู้ และดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ หมายถึง ประสบการณ์ของผู้บริหารหรือครูในการเข้ารับการอบรมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนร่วม หรือการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร หมายถึง หน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ โดยประกอบด้วยห้องที่ทุกเขตในกรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนในสังกัดจำนวนทั้งสิ้น 37 โรงเรียน โดยมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมจำนวน 19 โรงเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึงผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ที่จัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เรียนร่วม

ครูผู้สอน หมายถึง ครูประจำชั้น หรือครูพิเศษที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลจากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ในการนำไปใช้ปรับปรุงการบริหารงานจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง ตามความเป็นจริงเพื่อพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม สำหรับโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร ตลอดจนหน่วยงานการศึกษาอื่น ที่ดำเนินการในลักษณะจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พุทธศักราช 2551 ต่อไป